

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 15. november 2005
Kontor: 2.s.kt.
J.nr.: 2005-12101-81
Sagsbeh.: hlj
Fil-navn: Dokument 5

Besvarelse af samrådspørgsmål E (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 13. oktober 2005

Spørgsmål E:

"Ministeren bedes redegøre for, om oplysningerne i Kræftplan II vedrørende udgiftsstørrelsen til kræftlægemidler i sygehussektoren er korrekte, herunder bedes redegjort for, om det oplyste udgiftstal kun omfatter udgifter til decideret kræftmedicin, eller i hvilket omfang der eventuelt indgår udgifter til andre lægemidler i tallet."

Svar:

Det fremgår af Kræftplan II fra juni 2005, at udgifterne til kræftlægemidler i sygehussektoren i perioden fra 1999 til 2004 er steget fra 346 mio. kr. til knap 1,2 mia. kr.

For cirka 2 uger siden kom det frem, at denne oplysning i Kræftplan II bygger på en misforståelse. På den baggrund bad jeg straks Lægemiddelstyrelsen om en redegørelse.

Lægemiddelstyrelsen har oplyst, at de tal, man har oplyst til brug for Kræftplan II, stammer fra Lægemiddelstyrelsens Lægemiddelstatistik og indeholder udgifterne til alle lægemidler i den såkaldte ATC-gruppe L.

Denne gruppe lægemidler opgøres på Lægemiddelstyrelsens hjemmeside under overskriften "Cancermidler m.m.". Gruppen dækker imidlertid ikke kun lægemidler til kræftbehandling, men også visse former for gigtmicin, sclerosemedicin samt medicin til behandling af leverbetændelse og medicin til transplantationer.

En mere retvisende opgørelse viser, at vi i 1999 havde et forbrug på 187 mio. kr. til kræftlægemidler, mens vi i 2004 har konstateret et forbrug på 805 mio. kr. inklusiv den magistrelle produktion af kræftmedicin på sygehuse-nes egne apoteker. Væksten er altså godt 600 mio. kr. og ikke godt 800 mio.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er ærgerlig over, at Lægemiddelstyrelsen har afgivet et forkert tal om udgifterne til kræftmedicin til arbejdet med kræftplan II.

Jeg har noteret, at Lægemiddelstyrelsen nu vil se på, om deres procedurer er gode nok, eller om noget skal være anderledes.

Det er vigtigt for mig at pointere, at der er tale om en ren bagudrettet opgørelsesfejl. De nye tal er ikke udtryk for, at patienterne har fået mindre ny kræftmedicin, end vi troede. Patienterne har fået de nye kræftlægemidler, vi har besluttet på grundlag af dokumentationen for deres effekt.

Det er også vigtigt for mig at understrege, at de oprindelige tal ikke er brugt til at træffe politiske beslutninger ud fra. Tallene er udelukkende blevet brugt til at gøre status for udgifterne til de senere års kræftbehandling. I den forstand har det ikke haft nogen konsekvens.

Som opfølgning på Kræftplan II har vi i aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om forbedring af behandlingen af kræft aftalt at afsætte yderligere 200 mio. kr. til ny kræftmedicin i 2006. De 200 mio. kr. er ikke baseret på de fejlagtige tal for udviklingen i udgifterne til kræftmedicin, som fremgår af kræftplanen, men på forventninger til, hvad der er på vej af ny medicin inden for det kommende år. Og det har vi så givet et bud på i aftalen med Dansk Folkeparti og fulgt det op i økonomaftalen med amterne .

Set i bakspejlet kan det undre, at fejlen ikke er blevet opdaget tidligere. Tallene for udviklingen i udgifterne til kræftmedicin er gået til Sundhedsstyrelsen, som har lagt dem frem i Kræftstyregruppen. Det har ikke givet anledning til indvendinger over, at tallene skulle være helt forkerte. I Kræftstyregruppen sidder ellers ud over Sundhedsstyrelsen og repræsentanter for ministeriet en række lægelige eksperter på kræftområdet, Amtsrådsforeningen, flere amtssundhedsdirektører m.fl. med ved bordet. Man skulle derfor synes, at muligheden for at opdage fejlen har været til stede. Jeg beklager og synes som sagt, det er ærgerligt, at det ikke skete.

Tilbage står dog som det væsentligste, at de nye tal ikke ændrer billedet af en stærkt stigende indsats på det kræftmedicinske område. Som nævnt over 600 mio. fra 1999 til 2004. Faktisk er stigningstakten i udgifterne til kræftlægemidler større i denne periode efter de nye og korrekte tal end efter de forkerte. Udgifterne til kræftmedicin er efter de rigtige tal steget med hele 330 pct. fra 1999 til 2004 – og ikke kun 246 pct., som de forkerte tal viste.